

درباره مقاله: ۱۴۰۰/۰۸/۰۷

پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۱۲/۲۳

مقاله پژوهشی

فصلنامه مدیریت نظامی

سال بیست و دوم، شماره ۱، بهار ۱۴۰۱

صفحه ۱۲۵-۱۵۸

ارائه الگوی مفهومی تسلیحات سایبری

هانی رحیم‌اف^{*} و محمدرضا موحدی‌صفت^۲

چکیده

با وابستگی انسان به فناوری اطلاعات، شکل نوینی از جنگ با عنوان جنگ سایبری ظهرور پیدا کرده است. در عصر اطلاعات و ارتباطات، تسلیحات سایبری از ارکان اصلی جنگ سایبری محاسب شده و جزء موضوعات راهبردی دولتها شمرده می‌شود. توانایی تولید، توسعه و بکارگیری این تسلیحات باعث ارتقاء قدرت دفاعی کشور در فضای سایبر شده و افزایش قدرت ملی را در بی خواهد داشت. امکان بکارگیری تسلیحات سایبری علیه زیرساخت حیاتی، حساس و مهم سبب شده است که متولیان حوزه دفاعی تلاش نمایند تا با استفاده از آخرین دستاوردهای فناوری، به این عرصه نوین وارد نموده و بیش از پیش بازدارندگی سایبری را محقق سازند. بر این اساس، مقاله حاضر با رویکرد آمیخته (كمی و کیفی) و روش تحقیق تحلیل محتوا و عقلایی، با مطالعه و پژوهش پیشینه تحقیق، به بررسی تسلیحات سایبری در سطح راهبردی پرداخته و با استفاده از نظرات ۷۹ نفر از فرماندهان، مدیران و کارشناسان سطوح راهبردی، عملیاتی و تاکتیکی دفاع سایبری کشور، الگوی مفهومی تسلیحات سایبری را به صورت اکتشافی ارائه نموده است. در این تحقیق، طی مصاحبه عمیق با خبرگان، سه مفهوم کارایی، هوشمندی و گمنامی تسلیحات سایبری به مثابه ابعاد راهبردی الگو، شناسایی گردیده و پس از استخراج مؤلفه‌های هر بعد، شاخص‌های هر مؤلفه تعیین شده است. سپس با تجزیه و تحلیل آماری نتایج پرسشنامه، الگوی مفهومی تسلیحات سایبری در سه بعد، نه مؤلفه و چهل و چهار شاخص ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: سلاح سایبری، تسلیحات نوین، عملیات سایبری، الگوی مفهومی

۱. دانشجوی دکترای رشته مدیریت راهبردی فضای سایبر گرایش امنیت سایبری، دانشگاه و پژوهشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران؛ (* نویسنده مسئول h.rahimov98@sndu.ac.ir)

۲. استادیار دانشگاه و پژوهشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران؛ movahedi@sndu.ac.ir

مقدمه

امروزه، عرصه تسلیحات سایبری به رقابتی بین دولتها تبدیل شده است. آن‌ها تلاش می‌کنند با تولید و توسعه این تسلیحات، قدرت سایبری و به‌تبع آن قدرت ملی خود را افزایش دهند. مقام معظم رهبری در حکم اعضای شورای عالی فضای مجازی، قدرت سایبری را حائز اهمیت دانسته و خاطرنشان کرده‌اند که: "یکی از وظایف و مأموریت‌های این شورا، ارتقای جمهوری اسلامی ایران به قدرت سایبری در طراز قدرت‌های تأثیرگذار جهانی است." (مقام معظم رهبری، ۱۳۹۴) بر اساس (Mezzour et al., 2018, p. 9) قدرت‌های سیاسی و نظامی حاضر دنیا، تلاش نموده‌اند تا در عرصه تولید و توسعه تسلیحات سایبری از سایر کشورها پیشی بگیرند و در این راستا به موقیت نیز دست یافته‌اند.

افزایش قدرت سایبری جمهوری اسلامی ایران، ایجاد بازدارندگی سایبری و انجام دفاع مشروع؛ یکی از مسائلی است که بخشی از آن با پژوهش و دستیابی به تسلیحات سایبری بروز و کارآمد میسر است. در این راستا، محققین اقدام به ارائه الگوی مفهومی تسلیحات سایبری و تعیین ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های قابل‌اندازه‌گیری این تسلیحات نموده‌اند تا با بکارگیری چارچوب حاصل‌شده از پژوهش، بتوان گامی در جهت اعتلای قدرت سایبری جمهوری اسلامی ایران برداشت.

در عصر حاضر، ماهیت بسیاری از جنگ‌ها از حوزه فیزیکی به سایبری تغییر یافته و حملات سایبری از طریق این فضا به زیرساخت‌های مهم کشورها صورت می‌پذیرد. وقایع و حوادث سایبری سال‌های اخیر کشور نیز مؤید این واقعیت است که کثرت عملیات سایبری علیه کشور به‌ویژه در زیرساخت‌های حیاتی، جمهوری اسلامی ایران را به یکی از قربانیان اصلی فضای سایبر تبدیل نموده است. عملیات سایبری از ابعاد گوناگونی تشکیل شده است که یکی از آن‌ها تسلیحات سایبری است. (Leuprecht et al., 2019, p. 5) بدلیل درآمدزا بودن تولید تسلیحات سایبری، علاوه بر دولتها، بخش خصوصی نیز اقدام به تولید و توسعه تسلیحات سایبری نموده است. بر اساس آخرین گزارش موسسه تحقیقاتی Zion در زمینه بازار تسلیحات سایبری، بازار جهانی این تسلیحات در سال ۲۰۲۰ بالغ بر ۴۸۰,۵ میلیارد دلار بوده و پیش‌بینی می‌شود این رقم تا سال ۲۰۲۸ به ۷۰۱,۸ میلیارد دلار برسد. بر این اساس، بازار جهانی تسلیحات سایبری رشدی حدود ۴,۹ درصدی را بین سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۸ تجربه خواهد نمود. در این مطالعه، مناطق جغرافیایی آسیا و اقیانوسیه، خاورمیانه و آفریقا، آمریکای شمالی، اروپا و آمریکای

لاتین به تفکیک موردنظری قرارگرفته است. بر اساس نتایج حاصل شده از این تحقیق، منطقه آمریکای شمالی، بازار جهانی تسليحات سایبری را هدایت می‌کند و پیش‌بینی می‌شود در سال‌های آینده نیز این موقعیت را حفظ نماید. علت این امر وجود تعداد زیادی از فعالان بازار تسليحات سایبری مستقر در آمریکای شمالی است؛ بعلاوه در این منطقه استفاده گسترده‌ای از تسليحات سایبری در بخش‌های هوافضا، دفاع و سرویس‌های اطلاعاتی صورت می‌پذیرد (Zion Market Research, 2021).

با توجه به رابطه‌ای که بین دولت آمریکا و جمهوری اسلامی ایران حاکم است، این آمارها نشانگر وجود تهدید جهت تولید و بکارگیری تسليحات سایبری علیه کشور است. با ارائه الگوی مفهومی تسليحات سایبری، پرداختن به ادبیات و پیشینه این حوزه و مشخص نمودن ابعاد و مؤلفه‌های راهبردی تسليحات سایبری، نگرشی جامع و همه‌جانبه برای متولیان دفاع سایبری جمهوری اسلامی ایران ایجاد شده و با توجه به تأثیر راهبردی عملیات سایبری بر امنیت ملی، از مشکل غافلگیری راهبردی در خصوص این بعد عملیات سایبری –یعنی تسليحات سایبری- جلوگیری می‌گردد.

درآمد هنگفت مالی تسليحات سایبری باعث شده است تا شرکت‌های امنیتی متعددی شکل گرفته و به صورت مستمر اقدام به کشف این تسليحات نمایند. بر اساس گزارش^۱ ENISA که از ژانویه ۲۰۱۹ تا آوریل ۲۰۲۰ سراسر دنیا را موردنظری قرار داده است؛ روزانه ۲۳۰ هزار بدافزار جدید کشف شده که ۶۷ درصد آن‌ها از طریق ارتباطات رمزنگاری شده تحت وب^۲ انتقال یافته‌اند. در ۷۱ درصد سازمان‌ها، بدافزار از طریق یکی از کارکنان خود آن‌ها منتشر و به سایرین سرویس دارایی موردنوجه نفوذگران نیز به ترتیب شامل اطلاعات صنعتی و داده‌های است. بیشترین دارایی موردنوجه نفوذگران نیز به ترتیب شامل اطلاعات محرمانه تجاری، اطلاعات محرمانه دولتی و نظامی، اطلاعات سرورهای زیرساخت، اطلاعات احراز هویت و اطلاعات مالی مانند کارت اعتباری و حساب بانکی بوده است. (Enisa, 2020, pp. 9-15) با استفاده از شاخص‌های الگوی مفهومی تسليحات سایبری، حوزه دفاع سایبری جمهوری اسلامی ایران خواهد توانست جنبه‌های مختلف تسليحات سایبری را بررسی نموده و

۱. European Union Agency For Cybersecurity

۲. HTTPS

علاوه بر مرتفع نمودن مشکل نگرش همه‌جانبه متولیان حوزه دفاعی جمهوری اسلامی ایران به موضوع تحقیق، از آن در جهت شناسایی بهتر این تسليحات نیز استفاده نماید. بر اساس موارد بیان شده، این پژوهش به دنبال پاسخ به سؤال اصلی "الگوی مفهومی تسليحات سایبری چیست؟"جهت دستیابی به هدف "الگوی مفهومی تسليحات سایبری" می‌باشد و در این مسیر از نظرات و تجربیات خبرگان حوزه تحقیق بهره‌مند شده است.

مبانی نظری

فرهنگ لغت آکسفورد کلمه سلاح را به عنوان "وسیله‌ای که برای ایجاد خطر فیزیکی یا آسیب جسمی طراحی یا استفاده شده است" تعریف می‌کند (Oxford University Press, 2021) Rid & McBurney, 2012, p. 2) تسليحات سایبری را چنین توماس رید و پیتر مک برنی در تعریف می‌کنند که: "سلاح سایبری یک کد رایانه‌ای است که باهدف تهدید یا ایجاد صدمه فیزیکی، عملکردی یا روحی به سازه‌ها، سیستم‌ها یا موجودات زنده مورداستفاده قرار می‌گیرد. "کتاب راهنمای تالین، تسليحات سایبری را یکی از ابزارهای سایبری جنگ که قادر به آسیب رساندن به افراد یا مرگ آن‌ها یا آسیب رساندن به اشیا یا تخریب آن‌ها می‌باشد؛ بیان می‌دارد.(Schmitt, 2013, pp. 141–142) (مقاله East-West موسسه کتاب موسسه Maathuis et al., 2016, p. 4) Godwin III et al., 2014, p. 56) اعمال می‌شود."

سلاح سایبری را چنین تعریف می‌کند که: "سلاح سایبری، یک برنامه کامپیوترا برای ایجاد تغییر یا آسیب رساندن (به یک جز ICT) به سیستم جهت دستیابی به اهداف (نظامی) در برابر دشمنان داخل و/یا خارج از فضای سایبری است." (مقاله Bellovin et al., 2017, p. 267)

نیز سلاح سایبری را چنین تعریف نموده است: "سلاح سایبری، یک مصنوع یا ابزار نرم‌افزاری مبتنی بر فناوری اطلاعات است که می‌تواند اثرات مخرب، آسیب‌زا یا کاهش دسترسی را بر روی سیستم یا شبکه‌ای که علیه آن هدایت می‌شود ایجاد کند. " از آنجاکه هدف اصلی تسليحات جاسوسی، جمع‌آوری داده و اطلاعات بوده و با تخریب، تغییر یا ایجاد آسیب فیزیکی فاصله دارد، در تعاریف بیان شده قرار نمی‌گیرند؛ لذا محقق در ذیل اقدام به تعریف عملیاتی سلاح سایبری نموده است. بر این اساس، سلاح سایبری ابزاری نرم‌افزاری است که جهت

دستیابی به اهداف مهاجم اقدام به جاسوسی، تخریب، تغییر یا ایجاد اختلال در اطلاعات یا سامانه‌های هدف می‌نماید".

تسلیحات سنتی و تسلیحات سایبری

اگر بین هزینه جنگ با تسلیحات سنتی و جنگ با تسلیحات سایبری مقایسه‌ای انجام شود؛ چنین می‌توان گفت که هزینه‌های تسلیحاتی و سکوهای مورداستفاده در حملات سنتی عبارتند از: مهمات ۵,۰ تا ۱۰ میلیون دلار، هوایپیماها ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار، واحدهای زمینی ۵,۰ تا ۳ میلیون دلار و واحدهای دریایی ۵,۰ تا ۶ میلیارد دلار؛ اما ارزیابی هزینه‌های سلاح‌های سایبری دشوار است. به استثنای سلاح‌های اتمی، هزینه تحقیق و توسعه سلاح‌های سایبری بیشتر از سلاح‌های سنتی است ولی بسیاری از تسلیحات ساده سایبری تنها چند دلار هزینه‌دارند. با این وجود آسیب‌پذیری‌های روز صفرم بسیار گران قیمت می‌باشند. به طور مثال یک آسیب‌پذیری روز صفرم آیفون ممکن است بیش از ۲ میلیون دلار ارزش داشته باشد (Bates, 2020, p. 29).

از نظر طول عمر نیز می‌توان تسلیحات سایبری و سنتی را با یکدیگر مقایسه نمود. طول عمر سلاح‌های سنتی به شرایط نگهداری شان در آب و هوای گوناگون، مصنوع ماندن از حملات دشمن یا از رده خارج نشدن به واسطه تغییر فناوری و ورود مدل‌های جدید پستگی دارد اما معمولاً دهه‌ها عمر می‌کنند. به عنوان مثال یک هوایپیمای جنگنده عمر ۴۰-۳۰ ساله دارد و در ادامه نیز می‌توان از آن در رژه‌های نظامی و نمایش قدرت استفاده نمود. (M. Hyponnen, 2019) تسلیحات سایبری مانند سلاح‌های سنتی طول عمر مشخصی دارند و پس از آن کار نخواهند کرد؛ یا در نهایت استفاده محدودی خواهند داشت. به عنوان مثال، یک اکسپلوبیت روز صفرم برای سیستم‌عامل ویندوز سرانجام کشف و وصله خواهد شد یا در نسخه‌های جدیدتر کارایی خود را از دست خواهد داد. هزینه سرمایه‌گذاری در تسلیحات سایبری می‌تواند میلیون‌ها دلار باشد اما ناگهان از کار افتاده و از رده خارج می‌شود. مطالعه‌ای در مورد مدت حیات تسلیحات سایبری نشان داده است که میانگین چرخه حیات اکسپلوبیت-های روز صفرم و آسیب‌پذیری‌های اساسی ۶,۹ سال است. ۲۵٪ آسیب‌پذیری‌ها در کمتر از ۱,۵ سال کشف و وصله شده و ۲۵٪ نیز پس از ۹,۵ سال کماکان فعال هستند .(L. Ablon and A. Bogart, 2017)

چرخه حیات تسلیحات سایبری

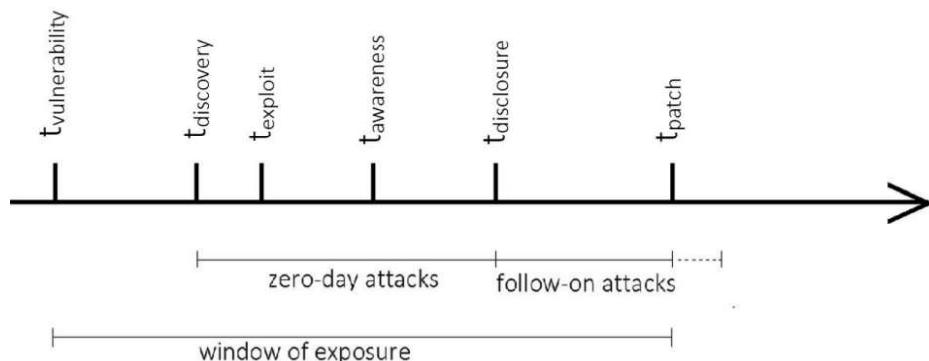
بر اساس مقاله (Maathuis et al., 2016, p. 3) چرخه حیات تسلیحات سایبری بر اساس فرآیند انجام عملیات سایبری تعریف می‌شود و پس از اتمام عملیات، حیات سلاح سایبری نیز پایان می‌پذیرد. نکته مهم این چرخه حیات این است که سلاح سایبری به صورت خاص منظوره و بر اساس آسیب‌پذیری موجود در هدف مشخصی تولید می‌شود. این مراحل عبارتند از:

- ۱- تعریف پروژه: در این مرحله مفهوم سلاح سایبری از دو منظر استراتژیک و مدیریتی تعریف می‌شود؛ و بر اساس آن معماری یک سلاح سایبری تدوین شده و عملکرد اصلی آن تعیین می‌شود.
- ۲- شناسایی: در این مرحله تحقیق در مورد هدف عملیات سایبری به منظور یافتن آسیب‌پذیری‌های موجود در آن انجام می‌شود.
- ۳- طراحی: در این مرحله طراحی سلاح سایبری شامل ویژگی‌های دقیق، مشخصات، وظایف و مهلت تعیین شده برای هر مازول آن تعیین می‌شود.
- ۴- توسعه: در این مرحله مهندسان کد سلاح سایبری را با استفاده از زبان‌های متنوع برنامه‌نویسی یا اسکریپت‌نویسی پیاده‌سازی کرده و فرآیند آزمایش آن را مشخص می‌کنند.
- ۵- آزمون: در این مرحله مهندسان با استفاده از موارد آزمایش که در مرحله قبل تعریف شده‌اند، محیط آزمایش شبیه‌سازی شده با محیط واقعی را ایجاد و سلاح را آزمایش می‌کنند.
- ۶- اعتبارسنجی: در این مرحله نتایج حاصل از فاز ۵ با اهداف و ویژگی‌های تعریف شده در فازهای ۱ و ۳ مقایسه می‌شوند. اگر نتیجه این مقایسه منفی باشد، لازم است با بازگشت به فازهای ۳، ۴ و ۵ بازنویسی و اصلاح صورت پذیرد.
- ۷- نفوذ و کنترل: در این مرحله به سیستم هدف نفوذی به دوراز ایجاد اثر صورت پذیرفته برای زمان مناسب حمله تصمیم‌گیری می‌شود.
- ۸- حمله: این مرحله مهم‌ترین قسمت چرخه حیات سلاح سایبری است که بر اساس آن سلاح از راه دور یا به صورت خودکار فعال‌سازی می‌شود.

-۹- استمرار حمله: در این مرحله عملکرد سلاح سایبری کنترل شده و از اثرات مطلوب آن، اطمینان حاصل می‌شود. اگر مواردی که مطابق برنامه نیست روی دهد، تدبیری برای حل مشکل و ادامه حمله یا رفتمن مستقیم به فاز ۱۰ اتخاذ خواهد شد.

۱۰- خروج سلاح از عملیات: در این مرحله چرخه حیات سلاح سایبری پایان یافته و سلاح از سیستم هدف خارج می‌شود. " (Maathuis et al., 2016, p. 3)

شکل ۱ چرخه حیات تسلیحات سایبری را به نقل از مقاله (Smeets, 2018, pp. 9–۱۲) نشان می‌دهد.

شکل ۱: چرخه حیات تسلیحات سایبری

بر اساس مقاله مذکور: " $t_{vulnerability}$ زمانی است که آسیب‌پذیری کشف می‌شود. $t_{discovery}$ زمانی است که از روش بهره‌برداری از آسیب‌پذیری کشف می‌گردد. $t_{exploit}$ زمانی است که کد بهره‌برداری یا اکسپلوبیت آسیب‌پذیری منتشر می‌شود. $t_{awareness}$ زمانی است که تولیدکننده محصول از وجود آسیب‌پذیری مطلع می‌شود. وی ممکن است از طریق کشف آسیب‌پذیری در آزمایش خود از وجود آسیب‌پذیری مطلع شود یا با گزارش شخص ثالثی از آن اطلاع یابد. تولیدکننده محصول بسته به ارزیابی ریسک آسیب‌پذیری، اولویت ایجاد وصله متناسب با آن را تعیین می‌کند. $t_{disclosure}$ زمانی است که اطلاعات آسیب‌پذیری توسط نویسنده معتبری در رسانه‌ای عمومی منتشر شود؛ و درنهایت، t_{patch} زمانی است که وصله امنیتی برطرف کننده آسیب‌پذیری منتشر می‌شود. از این مرحله به بعد، تجهیزاتی که بر روی آن‌ها وصله نصب شده

است؛ در معرض خطر از جانب آن آسیب‌پذیری نیستند. حمله‌ای که بین $t_{disclosure}$ و $t_{exploit}$ اتفاق می‌افتد، حمله با استفاده از آسیب‌پذیری روز صفرم است. نامیده می‌شود. اگر یک سلاح سایبری -که از آسیب‌پذیری خاصی استفاده می‌کند- علیه هدفی استفاده شود، اثر خود را در برابر سایر اهداف از دست خواهد داد؛ بنابراین عملیات سایبری علیه یک شخص ممکن است حمله‌ای علیه همگان نباشد؛ اما دفاع سایبری برای همگان را به ارمغان خواهد آورد.

در سه بازه زمانی است که اهداف مورد حمله سایبری قرار می‌گیرند: ۱- قبل از اینکه اکسپلوبیت آسیب‌پذیری منتشر شود. در این زمان است که مهاجمان با دقت هدف خود را انتخاب کرده و سود سلاح سایبری توسعه یافته‌شان را به حداقل می‌رسانند. ۲- هنگامی است که اکسپلوبیت آسیب‌پذیری برای عموم منتشر می‌شود. در این زمان شرایط آزاد و رقابتی برای تمامی مهاجمان ایجاد شده و از تنوع اهداف، کاسته می‌شود. ۳- زمانی است که در نصب وصله امنیتی منتشر شده، تعلل شده است. در این حالت برای مهاجمان وضعیت "گرفتن آنچه می‌توان گرفت" ظاهر می‌شود.

با توجه به آنچه بیان شد، از رده خارج شدن تسلیحات سنتی به صورت خطی و به صورت تدریجی مدل‌سازی می‌شود؛ اما این مدل برای تسلیحات سایبری خطی نبوده و با وجودیکه توانایی بهره‌برداری از آن‌ها برای مدت محدودی ثابت است؛ اما به سرعت کاهش می‌یابد."

ویژگی تسلیحات سایبری

در مقاله (Lin & Zegart, 2017, p. 2)،^۴ ویژگی برای تسلیحات سایبری شمرده شده است:

- الف) دشواری تشخیص تسلیحاتی که برای جمع‌آوری اطلاعات و انجام حمله و ایجاد آسیب استفاده می‌شوند.
- ب) استفاده از فریب در نصب یا بکارگیری تسلیحات؛ بدین معنی که در عملیات سایبری به هدف حمله گفته نمی‌شود که با کلیک روی این لینک، رایانه‌اش مورد نفوذ قرار خواهد گرفت.
- پ) نیازمندی به اطلاعات شناسایی از هدف عملیات سایبری در قبل و حین انجام عملیات جهت تأثیرگذار بودن سلاح سایبری؛ بدین معنی که در بسیاری از موارد، کوچک‌ترین تغییر پیکربندی هدف، می‌تواند اثر سلاح سایبری را در به‌طور کامل از بین ببرد.
- ت) نیازمندی تسلیحات به آماده سازی قبلی و ایجاد رخنه در هدف عملیات سایبری به منظور برقراری ارتباطات آتی نفوذگر با تسلیحات سایبری

در مقاله (Leuprecht et al., 2019, pp. 4-5) ویژگی‌های کلیدی تسلیحات سایبری چنین بیان شده است: "الف) تسلیحات سایبری معمولاً یکبار مصرف هستند؛ زیرا در صورت یکبار استفاده، امکان افشاء آنها وجود داشته و باعث می‌شود که در ابتدای استفاده بعدی، کشف گردد. ب) تسلیحات سایبری را می‌توان قبل از استفاده، در زیرساخت هدف تزریق کرد تا در زمانی مشخص فعال گردد. پ) با توجه به اینکه امکان کنترل تسلیحات سایبری حتی در زمان اجرا وجود دارد، مقدار و گستردگی صدمه‌ای که وارد می‌سازد نیز قابل کنترل است. حتی می‌توان به نحوی آن را بکار گرفت که تنها به هدفی خاص، حمله‌ور شود. ت) کشف هویت و انتساب عاملیت بکارگیری تسلیحات سایبری دشوار بوده و برای مدافعان تشخیص مبدأی حمله پیچیده است. ارائه شواهد متقن جهت متقادع ساختن سازمان‌های دیگری مانند سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) یا سازمان ملل نیز دشوارتر می‌باشد. ث) با توجه به سرعت زیاد تغییرات در حوزه سایبر، ماندگاری تسلیحات سایبری طولانی مدت است؛ زیرا معمولاً آسیب‌پذیری‌های مورداستفاده در تسلیحات سایبری تنها در بخشی از سیستم‌ها رفع می‌شود و این آسیب‌پذیری‌ها در تعداد زیادی از سیستم‌های دیگر باقی می‌مانند. ج) سلاح‌های سایبری در جهان فیزیکی عمل نمی‌کنند بلکه در فضای مجازی فعال بوده و دارای ساختاری هستند که عمدتاً با جهان بی‌ارتباط است. تا همین اواخر، برخی از بخش‌های فضای مجازی مانند شبکه‌های نظامی و هوایپیماهای جنگنده از اینترنت جدا شده بودند، اما نشان داده شده است که این جدایی با توسعه تکنیک‌های پل زدن و نیاز به روزرسانی نرم‌افزاری تجهیزات شبکه‌های ایزوله، کامل و همیشگی نیست. چ) با توجه به مرزهای جغرافیایی، نتایج بکارگیری سلاح‌های سایبری با سلاح‌های معمول یکسان نیست. زیرساخت‌های شبکه اینترنت عمدتاً توسط مشاغل خصوصی چندملیتی اداره می‌شود و دلیلی ندارد که ترافیک، مسیر مستقیم را بپیماید بلکه عموماً از چندین کشور واسط عبور خواهد کرد و در این‌بین ممکن است مورد سوءاستفاده واقع شود."

دسته‌بندی تسلیحات سایبری

بر اساس مقاله (Buchanan, 2020, p. 2) تسلیحات سایبری را می‌توان بر اساس اثر، به ۳ دسته تقسیم‌بندی نمود:

۱. تسلیحات جاسوسی سایبری: جاسوسی سایبری شامل جمع‌آوری اطلاعات و شناسایی میدان جنگ با استفاده از ابزارهای سایبری است.

۲. تسلیحات سیاسی سایبری: این نوع از تسلیحات سایبری برای اثرگذاری بر انسان‌ها، کنترل فضای سیاسی یا دیکته نمودن روایتی است و می‌تواند از قدرت نرم تبلیغات تا قدرت سخت اعمال فشار از طریق تهدید نشت اطلاعات هک شده باشد.

۳. تسلیحات سایبری با آسیب فیزیکی: این نوع تسلیحات سایبری برای بی‌ثبات‌سازی و ایجاد اختلال بهمنظور قدرت‌نمایی انجام می‌شود یا باعث آسیب دائمی فیزیکی به تجهیزات یا انسان‌ها می‌گردد"

بر اساس مقاله (Bellovin et al., 2017, pp. 2-3) نیز تسلیحات سایبری به ۲ دسته تقسیم‌بندی می‌شوند: " تسلیحاتی که تفاوتی در اهداف گوناگون قائل نیستند و به اصطلاح "ذاتاً بدون تبعیض" هستند. این نوع از تسلیحات سایبری و بر اساس راهنمای جنگ وزارت دفاع ایالات متحده، استفاده از آن‌ها به عنوان ابزار جنگی منوع است. دسته دوم تسلیحاتی است که با دقت هدف‌گذاری شده‌اند و خسارت قابل توجهی را فراتر از هدف اصلی خود وارد نمی‌کنند. این نوع از تسلیحات باید دو شرط زیر را رعایت کنند: ۱- سلاح سایبری باید بتواند علیه اهدافی که صراحتاً تعیین شده است، هدایت شود. ۲- سلاح سایبری باید اثرات منفی خود را روی سایر اهدافی که مهاجم مستقیماً آن‌ها را به عنوان هدف تعیین نکرده است، به حداقل برساند. حملات سایبری به استونی، جورجیا، ایران، و شرکت سونی از این دست بوده‌اند. این حملات، آغاز استفاده از فضای سایبر در درگیری‌های بین دولتها است."

مقاله (Bellovin et al., 2017, p. 2) تسلیحات سایبری را دارای ۲ مؤلفه می‌داند: " مؤلفه نفوذ و مؤلفه کارایی. مؤلفه نفوذ مکانیسمی است که از طریق آن سلاح به سیستم هدف دسترسی پیدا می‌کند. مؤلفه کارایی سازوکاری است که درواقع آنچه را که قرار است سلاح انجام دهد - مانند بین بردن داده‌ها، قطع ارتباطات، خارج نمودن اطلاعات، سرعت بخشنیدن به سانتریفیوژهای کنترل شده توسط رایانه و غیره- انجام می‌دهد. نفوذ عموماً با استفاده از

۱ inherently indiscriminate

آسیب‌پذیری‌های شناخته شده که وصله امنیتی آن‌ها نیز منتشر شده است. اکثر قریب به اتفاق حملات از این طریق انجام می‌شود اما با این وجود برخی حملات مانند حمله پیچیده استاکسنت به تأسیسات هسته‌ای ایران در نطنز، از آسیب‌پذیری‌های روز صفرم استفاده کردند.^۱

تسلیحات سایبری به ۳ مشخصه متکی هستند: ۱. آسیب‌پذیری: ضعف یا نقص طراحی در سخت‌افزار یا نرم‌افزاری که می‌تواند توسط مهاجم دستکاری شده و امکان دسترسی به سیستم موردنده فراهم شود. در اکثر قریب به اتفاق عملیات سایبری از آسیب‌پذیری‌های شناخته شده استفاده می‌شود. حتی در موارد متعددی وصله‌های امنیتی نیز برای آسیب‌پذیری منتشر شده است؛ اما در برخی عملیات سایبری، از آسیب‌پذیری‌های روز صفر استفاده می‌شود. ۲. اکسپلولیت؛ کدی که برای ایجاد تأثیری خاص از طریق استفاده از آسیب‌پذیری نوشته شده است. ۳. روش انتشار؛ روشی است که در آن اکسپلولیت منتشر می‌گردد تا به هدف نهایی برسد .(Lin & Zegart, 2019, pp. 384–385)

هوشمندی تسلیحات سایبری

در سال‌های اخیر با پیشرفت هوش مصنوعی و فضای سایبر، چشم‌انداز تسلیحات خودختار و خودآموز مورد توجه قرار گرفته و نگرانی‌هایی را نیز برای امنیت ملی کشورها ایجاد کرده است. قدرت‌های نظامی جهان به طور فزاینده‌ای در گیر تحقیق و توسعه بکارگیری هوش مصنوعی در کاربردهای نظامی بوده و از هوش مصنوعی در جهت تقویت و اثربخشی بیشتر اهداف تهاجمی استفاده می‌نمایند.(Shoaib, 2020, p. 1) درواقع، عوامل تهدید به طور مداوم در حال تغییر و بهبود راهبرد حملات خود با تأکید ویژه بر استفاده از تکنیک‌های مبتنی بر هوش مصنوعی در روند حمله هستند، این حملات که به حمله سایبری مبتنی بر هوش مصنوعی شناخته می‌شوند؛ می‌توانند همراه با تکنیک‌های سنتی حمله برای آسیب رساندن و ایجاد خسارت (Bellovin et al., 2017, pp. 4–5) (مقاله Kaloudi & Li, 2020, p. 2) بیشتر استفاده گردد.

حملات سایبری را به ۱- حملات جلوگیری از دسترسی شامل حملات جلوگیری از دسترسی و جلوگیری از دسترسی توزیع شده؛ ۲- حملات آسیب رساندن به فایل شامل تغییر یا تخریب فایل و ۳- حملات وارد ساختن آسیب فیزیکی که جدی‌ترین نوع حمله به حساب آمده و باعث آسیب فیزیکی به رایانه‌ها یا تجهیزات متصل به آن‌ها می‌شود؛ تقسیم‌بندی می‌کند.

"تسليحات سایبری خودمختار، توسط الگوریتم‌های از پیش تعیین‌شده‌ای کنترل شده و هدف عملیاتی خود را طبق سناریوهای تعیین‌شده از قبل، انجام می‌دهند. تسليحات خودمختار سایبری، برای شناسایی و دستیابی به اهدافی که در محیط‌های پیچیده، پویا و به دوراز هرگونه ارتباط با عامل راهبر انسانی قرار دارند؛ از قابلیت تطبیق‌پذیری و یادگیری خودکار استفاده نموده و بدین روش، مستقلًا قادر به تصمیم‌گیری در پاسخ به متغیرهای خارجی و تعامل با محیط خارجی هستند. این تسليحات بر اساس برنامه‌ریزی داخلی، اطلاعات، فرایندها، شرایط و محدودیت‌های محیطی این تصمیمات را اتخاذ می‌نمایند. استاکس‌نت^۴ مثال خوبی از چنین تسليحاتی است. این سلاح سایبری به‌طور پنهانی و احتمالاً از طریق یک حافظه USB بر روی شبکه ایزوله مرکز هسته‌ای نطنز ایران بارگیری می‌شد و با جستجو در یک شبکه پیچیده و به‌هم‌پیوسته، مدل‌های خاصی از کنترل‌کننده‌های منطقی قابل برنامه‌ریزی^۵ تولیدشده توسط شرکت زیمنس^۶ را شناسایی می‌کرد. این PLC‌ها به رایانه‌های این مرکز اجازه کنترل سانتریفیوژهای غنی‌سازی اورانیوم را می‌دادند. استاکس‌نت برای مخفی ماندن خود، مقادیر حسگرها را در دوره‌ای که PLC‌ها به‌طور عادی کار می‌کردند، ثبت می‌کرد؛ سپس برنامه‌نویسی PLC‌ها را تغییر داده و هم‌زمان مقادیر عادی جمع‌آوری شده را به اپراتورها نمایش می‌داد. با این کار بدون متوجه شدن اپراتورها باعث چرخش سریع و طولانی مدت سانتریفیوژها می‌شد که منجر به از بین رفتن فیزیکی تعداد زیادی سانتریفیوژ گردید. ویژگی جالب استاکس‌نت این

۱. Denial of service attacks

۲. File damage

۳. Physical damage

۴. Stuxnet

۵ programmable logic controller (PLC)

۶. Siemens

بود که پس از استقرار، نمی‌توانست با اپراتورهای خود ارتباط برقرار کند و همه تصمیمات را به صورت خودمختار اتخاذ می‌کرد" (Buchan & Tsagourias, 2020, pp. 3–4).

اختفاء تسلیحات سایبری

روش‌های مختلفی در تسلیحات سایبری جهت اختفاء استفاده می‌شود، این روش‌ها به نقل از مقاله (بارانی & سبزه کار، ۱۳۹۶، ۸-۷) عبارتند از:

- میهم کردن کد؛ در این روش توسعه‌دهندگان تسلیحات سایبری تلاش می‌کنند تا با تغییر کد منبع سلاح و مثلاً درج فرامین اشتباه و پرش‌های غیر لازم، تجهیزات امنیتی را که بر اساس امضاء یا الگوهای استخراج شده پیشین تسلیحات سایبری کار می‌کنند را فربیب دهند.
- رمزنگاری کد؛ تسلیحات سایبری معمولاً جهت فرار از شناسایی اقدام به رمزنگاری کد خود می‌کنند. با این روش تجهیزات امنیتی و دفاعی قادر به دسترسی به کد منبع سلاح حداقل در کوتاه‌مدت و تا زمانی که سلاح خود را از حالت رمزنگاری شده خارج نماید؛ نخواهد شد.
- نیمه چند ریختی؛^۲ برخی از تسلیحات سایبری قادر هستند جهت مخفی ماندن طولانی مدت خود، الگوریتم رمزنگاری‌شان را در بازه‌های زمانی مشخص تغییر دهند و بدین روش تجهیزات امنیتی را از شناسایی ناکام گذارند.
- چند ریختی؛^۳ تسلیحات سایبری که از این روش جهت مخفی سازی خود استفاده می‌کنند؛ در اوقات مشخص مثلاً زمان‌هایی که احتمال شناسایی خود را می‌دهند، کد منبع‌شان را بدون ایجاد تفاوت در وظیفه سلاح، تغییر می‌دهند.

۱. Obfuscation

۲. Code encryption

۳. Oligomorphic strategy

۴. Polymorphic strategy

- فرا ریختی؛ تسلیحات سایبری که از روش فرا ریختی جهت اختفاء بهره می‌برند؛ جزء پیچیده‌ترین سلاح‌ها هستند. آن‌ها به نحوی تغییر می‌یابند که نمونه‌های جدید، شباهتی با نمونه اصلی ندارد. این تسلیحات موتور کدگذاری نداشته و در هر انتقال به طور خودکار الگوریتم نوشتاری یا دستوراتشان تغییر می‌کند.
بر اساس آنچه تاکنون بیان شد، تسلیحات سایبری را به ۳ بعد امنیت، هوشمندی و کارایی می‌توان دسته‌بندی نمود.

روش

این تحقیق با روش توصیفی- تحلیلی و موردی- زمینه‌ای به صورت آمیخته صورت می‌پذیرد. دلیل توصیفی- تحلیلی بودن، این است که برای گردآوری اطلاعاتی که مدون نشده به کار می‌رود و با این روش، توصیف عینی، واقعی و منظم موضوعات انجام می‌گردد. علت موردی- زمینه‌ای بودن نیز این است که مطالعه عمیق روی نمونه‌هایی از یک پدیده در محیطی واقعی صورت می‌گیرد.

نوع پژوهش در زمینه شناخت الگوی مفهومی تسلیحات سایبری، توسعه‌ای خواهد بود؛ زیرا دانش موجود در خصوص موضوع پژوهش را گسترش می‌دهد. از سوی دیگر، کاربرد الگوی ارائه شده در حوزه دفاعی جمهوری اسلامی ایران است؛ بنابراین مقاله حاضر از این منظر کاربردی محسوب گردیده و در مجموع توسعه‌ای- کاربردی خواهد بود. برای جمع‌آوری اطلاعات از روش تحلیل محتوا در کتابخانه علمی- تخصصی و سایت‌های معتبر اینترنتی بهره برده شد. همچنین با روش عقلایی به صورت میدانی مصاحبه با خبرگان عملیات سایبری و تنظیم پرسشنامه صورت پذیرفت. برای تحلیل داده‌های بخش کمی (داده‌های حاصل از پرسشنامه) نیز از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی از جمله معادلات ساختاری، تحلیل واریانس، ضریب همبستگی استفاده شده است.

به منظور اخذ نظر خبرگان جهت ارائه مدل مفهومی پژوهش، مصاحبه عمیق با روش اشباع نظری با جامعه آماری ۸ نفر به صورت تمام شمار صورت گرفت؛ بنابراین حجم نمونه با حجم جامعه برابر است. مشخصات خبرگانی که مصاحبه عمیق با آن‌ها صورت پذیرفت، در جدول ۱

ارائه الگوی مفهومی تسلیحات سایبری / ۱۳۹

آمده است. سپس بهمنظور ارزیابی مدل مفهومی احصاء شده، پرسشنامه‌ای بر اساس طیف لیکرت تنظیم گردید. با توجه به جامعه آماری ۷۱ نفره بر اساس جدول مورگان-پرسشنامه بهصورت تمام شمار به ۷۱ نفر از خبرگان ارسال شد؛ بنابراین در این مرحله نیز حجم نمونه با حجم جامعه برابر است. مشخصات خبرگانی که پرسشنامه به آن‌ها ارسال گردید؛ در جدول ۲ آمده است. تعداد ۴ پرسشنامه بدلیل نقصی که داشت کنار گذاشته شد و داده‌ها با تعداد ۶۷ آمده است. اسناد از اسنادی رسانده شد و به لحاظ روایی ظاهری و محتوا به تائید جمعی از اسنادی رسانده شد و به لحاظ پایایی با استفاده از نرم‌افزار SPSS آلفای کرونباخ پرسشنامه ۰,۸۰۶ محاسبه شد که پایایی قابل قبولی است.

جدول ۱: مشخصات خبرگان در مصاحبه عمیق

ردیف	سن خدمتی	تحصیلات	تعداد سال فرماندهی/مدیریت در مشاغل مرتبط	تعداد نفرات	درصد فراوانی
۱	بیش از ۳۰ سال	۴ نفر دکترا و ۱ نفر کارشناسی ارشد	بیش از ۱۰ سال	۵	۶۲,۵٪
۲	بین ۲۵ تا ۳۰ سال	۲ نفر دکترا و ۱ نفر کارشناسی ارشد	بیش از ۱۰ سال	۳	۳۷,۵٪

جدول ۲: مشخصات خبرگانی که پرسشنامه به آن‌ها ارسال شد

ردیف	سن خدمتی	تحصیلات	تعداد سال فرماندهی/مدیریت در مشاغل مرتبط	تعداد نفرات	درصد فراوانی
۱	بین ۲۰ تا ۲۵ سال	۴ نفر دکترا و ۸ نفر کارشناسی ارشد	بیش از ۵ سال	۱۲	۱۶,۹٪
۲	بین ۱۵ تا ۲۰ سال	۵ نفر دکترا و ۱۷ نفر کارشناسی ارشد	بیش از ۵ سال	۲۲	۳۱٪
۳	بین ۱۰ تا ۱۵ سال	۱ نفر دکترا و ۳۶ نفر کارشناسی ارشد	بیش از ۵ سال	۳۷	۵۲,۱٪

جهت بررسی الگو این تحقیق نیز از روش آماری حداقل مربعات جزئی استفاده شده است. این روش، در قالب کلی مدل معادلات ساختاری مطرح می‌باشد. الگوسازی معادلات ساختاری از دو بخش الگوی اندازه‌گیری و الگوی ساختاری تشکیل شده است. الگوی اندازه‌گیری شامل سوالات (شاخص‌های) هر بعد به همراه آن بعد است و روابط میان سوالات و ابعاد در این بخش مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. بخش الگوی ساختاری نیز شامل تمامی سازه‌های مطرح در الگوی اصلی تحقیق است و میزان همبستگی سازه‌ها و روابط علی میان آن‌ها در این قسمت موردنیش قرار می‌گیرد. شاخص‌ها که معمولاً به سوالاتی پرسشنامه اطلاق می‌شود، متغیرهای آشکار تحقیق به شمار می‌روند که توسط پاسخگویان به طور مستقیم و بی‌واسطه موردنیش قرار می‌گیرند. اما لایه‌های بعدی که مؤلفه‌ها و ابعاد پرسشنامه هستند متغیرهای مکنون^۳ می‌باشند که قابلیت سنجش مستقیم نداشته و با استفاده از روابط بین آن‌ها و نشانگرها یا متغیرهای آشکارشان موردنیش قرار می‌گیرند. (علی نژاد، ۱۳۹۹، ص. ۱۵) اگر مقدار بار عاملی بین سوالات پرسشنامه و متغیرهای مکنون بیشتر از 0.7 باشد نتیجه می‌گیریم که سوالی که برای آن سازه به کاربردهایم به خوبی متغیر مکنون موردنظر را سنجیده است. مقدار آماره t در واقع ملاک اصلی تأیید یا رد فرضیات است. اگر این مقدار آماره به ترتیب از 1.64 ، 1.96 و 2.58 بیشتر باشد نتیجه می‌گیریم که آن فرضیه در سطوح 95% ، 90% و 99% درصد تأیید می‌شود. همچنین باید گفت که اگر مقدار ضریب مسیر بین متغیر مکنون مستقل و متغیر مکنون وابسته مثبت باشد نتیجه می‌گیریم که با افزایش متغیر مستقل شاهد افزایش در متغیر وابسته خواهیم بود؛ و بالعکس اگر مقدار ضریب مسیر بین متغیر مکنون مستقل و متغیر مکنون وابسته منفی باشد نتیجه می‌گیریم که با افزایش متغیر مستقل شاهد کاهش در متغیر وابسته خواهیم بود. در این پژوهش برای انجام محاسبات بیان شده از نرم‌افزار Smart PLS استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

بر اساس مبانی نظری تحقیق و با بکارگیری روش تحلیل محتوا، ابعاد هوشمندی، گمنامی و کارایی از الگوی مفهومی تحقیق، استخراج گردیدند. با توجه به عدم دستیابی پژوهشگران به مؤلفه‌ها و شاخص‌های الگوی مفهومی از ادبیات تحقیق، به صورت اکتشافی با خبرگان حوزه

۱. Partial Least Squares

۲. Structural Equation Modeling

۳. Latent Variables

پژوهش مصاحبه عمیق انجام شد. با بکارگیری روش عقلایی در مصاحبه عمیق، ابعاد به دست آمده از مبانی نظری، تائید شده و مؤلفه‌های و شاخص‌های اولیه الگوی مفهومی حاصل گردیدند. الگوی اولیه، در قالب پرسشنامه‌ای که روایی و پایابی آن تأیید شده بود؛ به خبرگان شرح داده شده در جدول ۲ ارسال گردید. با جمع‌آوری و تحلیل آماری خروجی پرسشنامه‌ها، یافته‌های ذیل به دست آمده است.

جهت بررسی همبستگی داده‌ها ابتدا باید مشخص شود که داده‌ها پارامتری هستند یا ناپارامتری. برای این منظور از آزمون کلموگورو夫 - اسمیرنوف استفاده می‌شود. برای بررسی نرمال بودن داده‌ها فرضیه‌ای به شکل زیر مطرح و سپس مورد آزمون قرار گرفت.

H₀: توزیع داده‌های متغیرها نرمال است.

H₁: توزیع داده‌های متغیرها نرمال نیست.

بر اساس اطلاعات به دست آمده از نتیجه آزمون مذکور، میزان sig متناظر با هر یک از داده‌ها برابر با ۰,۰۰۵ گردید. همان‌طور که مشخص است مقدار مذکور از ۰,۰۵ کمتر است؛ بنابراین داده‌های پرسشنامه از توزیع نرمال برخوردار نیستند و از آمار ناپارامتریک برای تحلیل استنباطی آن‌ها استفاده می‌کنیم. تمامی آزمون‌های آماری بر اساس سطح معناداری قضاوت می‌شود (چه آزمون‌های پارامتریک و چه ناپارامتریک). اگر سطح معناداری کمتر از مقدار خطای ۰,۰۵ به دست آمد فرضیه H₁ تائید و اگر بیشتر به دست آمد، فرضیه H₀ تائید می‌گردد. با توجه به ناپارامتری بودن داده‌ها، برای محاسبه ضریب همبستگی از آزمون اسپیرمن بهره می‌بریم.

(الف) بررسی ارتباط بین مؤلفه‌ها و ابعاد: ارتباط بین مؤلفه‌ها و ابعاد با استفاده از ضریب همبستگی اسپیرمن محاسبه شده است. فرض H₀ بیانگر عدم وجود همبستگی معنی‌دار است و فرض H₁ وجود همبستگی معنی‌دار می‌باشد. نتایج این آزمون به شرح جدول ۱ ارائه شده است.

(۱) ارتباط بین ابعاد الگوی مفهومی تسلیحات سایبری

جدول ۳: نتایج همبستگی بین ابعاد الگوی مفهومی تسلیحات سایبری

گمنامی	هوشمندی	کارایی	آماره		تسليحات سايبرى
			ضریب همبستگی	بعد	
۰,۶۸۶	۰,۶۰۲	۰,۸۱۶			
۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	سطح معناداری		

سطوح معناداری قیدشده در جدول ۱ نشان می‌دهد که در تمامی موارد، ابعاد با هم‌دیگر دارای ارتباط مثبت و معنادار هستند. همچنین همبستگی بین ابعاد ذکرشده با الگوی مفهومی تسلیحات سایبری در تمامی موارد معنادار است که نشان دهنده وجود همبستگی قوی بین این ابعاد و کل پرسشنامه است.

(۲) ارتباط بین مؤلفه‌های بعد کارایی و بعد مذکور

جدول ۴: نتایج همبستگی بین مؤلفه‌های بعد کارایی

اختلال	تخرب	تغییر اطلاعات	جاسوسی	بعد	
				ضریب همبستگی	مؤلفه کارایی
۰,۵۸۹	۰,۷۶۳	۰,۷۳۵	۰,۵۰۹		
۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	سطح معناداری	

سطوح معناداری در جدول ۲ نشان می‌دهد که همبستگی بین مؤلفه‌های بعد کارایی با بعد مربوطه در سطح کمتر یا مساوی ۰,۰۰۱ معنادار است که نشان دهنده وجود همبستگی معنادار و غیر تصادفی بین مؤلفه‌های مذکور و بعد کارایی است.

(۳) ارتباط بین مؤلفه‌های بعد هوشمندی و بعد مذکور

جدول ۵: نتایج همبستگی بین مؤلفه‌های بعد هوشمندی

تصمیم‌گیری	تحلیل و یادگیری	مؤلفه	بعد	
			ضریب همبستگی	هوشمندی
۰,۸۶۲	۰,۹۱۴			
۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	سطح معناداری		

سطوح معناداری در جدول ۳ نشان می‌دهد که در تمامی موارد، همبستگی بین مؤلفه‌های بعد هوشمندی با بعد مربوطه؛ با اطمینان بیش از ۹۹ درصد معنادار است؛ که نشان دهنده وجود همبستگی قوی بین این مؤلفه‌ها و بعد هوشمندی است.

(۴) ارتباط بین مؤلفه‌های بعد گمنامی و بعد مذکور

جدول ۶: نتایج همبستگی بین مؤلفه‌های بعد گمنامی

فریب	اختفاء	استتار	بعد	
			مؤلفه	

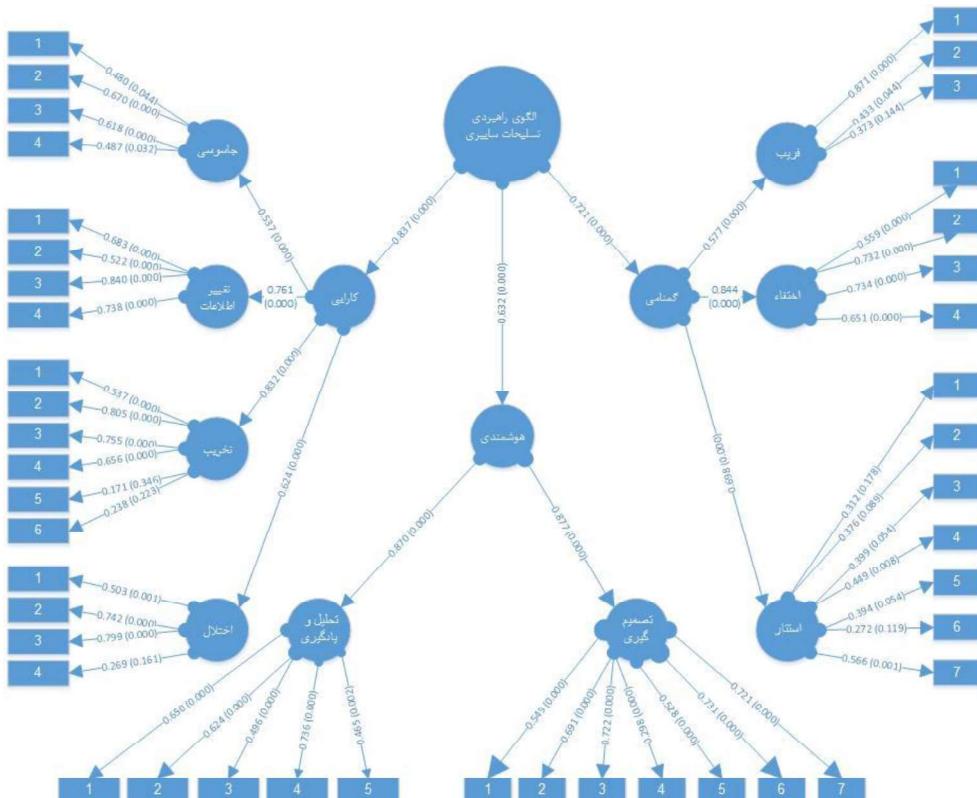
۱۴۳/ ارائه الگوی مفهومی تسلیحات سایبری

۰,۴۱۹	۰,۸۱۹	۰,۶۸	ضریب همبستگی	گمنامی
۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰	سطح معناداری	

سطوح معناداری قیدشده در جدول ۴ نشان می‌دهد که در تمامی موارد، همبستگی بین مؤلفه‌های بعد گمنامی با بعد مربوطه؛ با اطمینان بیش از ۹۹ درصد معنادار است؛ که نشان‌دهنده وجود همبستگی قوی بین این مؤلفه‌ها و بعد گمنامی است.

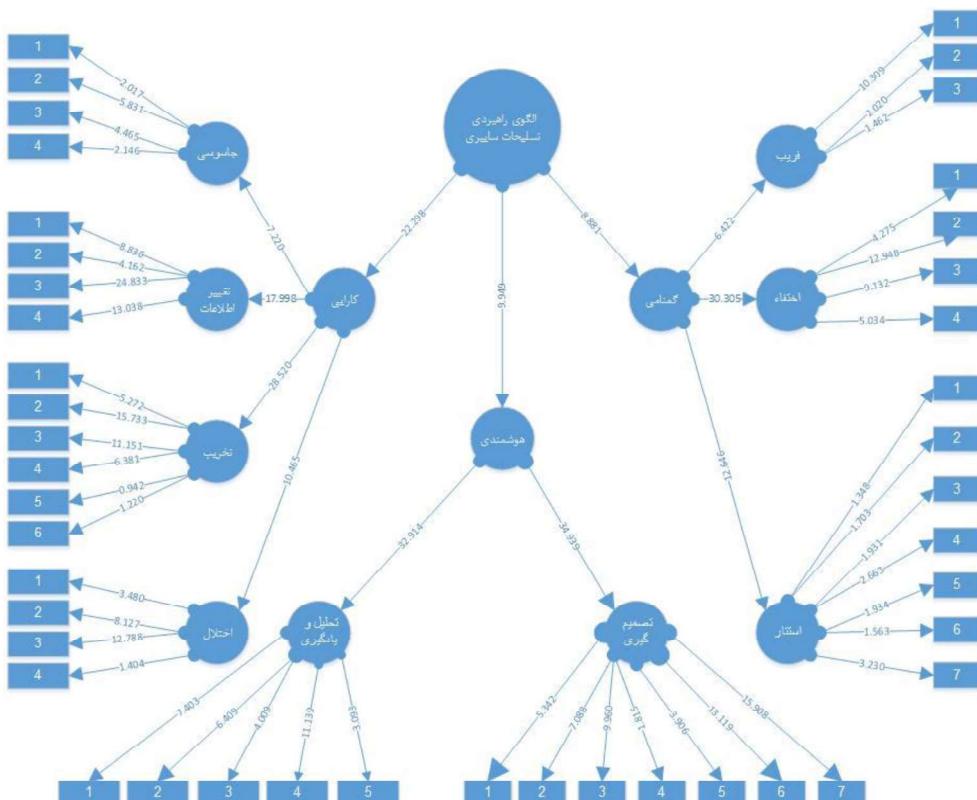
ب) بررسی الگوی تحقیق:

- (۱) الگوی ساختاری تحقیق: در شکل‌های ۲ و ۳ الگوی ساختاری تحقیق به همراه ضرایب مسیر الگو، مقادیر t الگوی ساختاری و مقدار P ترسیم شده است.

شکل ۲: الگوی ساختاری تحقیق به همراه ضرایب مسیر الگو و مقدار P

در الگوی ساختاری شکل ۲ ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های مورد تأیید نشان داده شده‌اند. در این الگو شاخص‌ها همان متغیرهای آشکار هستند که به مؤلفه‌های مربوط به خود متصل شده‌اند. همچنین مقدار بار عاملی، ضرایب مسیر و مقدار P مربوط به ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها نیز در الگو مشخص شده است. در شکل ۳ نیز الگوی ساختاری تحقیق به همراه ضریب معناداری (آماره t) به تصویر درآمده است. با توجه به اینکه مقدار t برای تمام ابعاد و مؤلفه‌های پژوهش بیشتر از ۱/۹۶ هست بنابراین رابطه بین ابعاد و مؤلفه‌ها تأیید می‌شود.

شکل ۳: الگوی ساختاری تحقیق به همراه مقادیر t الگوی ساختاری

(۲) نتایج الگوی ساختاری:

جدول ۷: نتایج حاصل از یافته‌های الگوی ساختاری تحقیق

نتیجه	سطح معناداری	مقدار t	انحراف استاندارد	ضریب مسیر	شاخص روابط
تأیید رابطه	۰,۰۰۰	۲۰, ۲۹۸	۰,۰۳۸	۰,۸۳۷	کارایی → الگوی مفهومی تسلیحات سایبری
تأیید رابطه	۰,۰۰۰	۹,۹ ۴۹	۰,۰۶۴	۰,۶۳۲	هوشمندی → الگوی مفهومی تسلیحات سایبری
تأیید رابطه	۰,۰۰۰	۸,۸ ۸۱	۰,۰۸۱	۰,۷۲۱	گمنامی → الگوی مفهومی تسلیحات سایبری

جدول ۵ نشان می‌دهد که همه ضرایب الگوی ساختاری با سطح اطمینان ۹۹ درصد یا بیشتر از آن به معناداری آماری رسیده‌اند. معناداری ضرایب آماری نشان می‌دهد که الگوی مفهومی تسلیحات سایبری از ابعاد کارایی، هوشمندی و گمنامی تشکیل شده است. بعد کارایی اجرا با ضریب مسیر ۰,۸۳۷، بیشترین تبیین را نسبت به الگوی مفهومی تسلیحات سایبری دارد؛ به عبارت دیگر تغییری به اندازه یک انحراف معیار در بعد کارایی، موجب ایجاد تغییری به اندازه ۰,۸۳۷، انحراف معیار در الگوی ارائه شده خواهد شد. این نتایج نشان می‌دهد که ساختار الگوی مفهومی تسلیحات سایبری از استحکام بالایی برخوردار است.

(۳) نتایج الگوهای اندازه‌گیری

جدول ۸: نتایج حاصل از یافته‌های الگوی اندازه‌گیری تحقیق

نتیجه	سطح معناداری	مقدار t	انحراف استاندارد	ضریب مسیر	شاخص روابط
تأیید رابطه	۰,۰۰۰	۷,۲ ۲۰	۰,۰۷۴	۰,۵۳۷	جاسوسی → کارایی
تأیید رابطه	۰,۰۰۰	۱۷, ۹۹۸	۰,۰۴۲	۰,۷۶۱	تغییر اطلاعات → کارایی
تأیید رابطه	۰,۰۰۰	۲۸, ۵۲۰	۰,۰۲۹	۰,۸۳۲	تخربی → کارایی
تأیید	۰,۰۰۰	۱۰,	۰,۰۶۰	۰,۶۲۴	اختلال → کارایی

نتیجه	سطح معناداری	مقدار t	انحراف استاندارد	ضریب مسیر	شاخص روابط
رابطه		۴۶۵			
تأثیرد رابطه	۰...۰۰	۳۴, ۹۳۹	۰,۰۲۵	۰,۸۷۷	تحلیل و یادگیری → هوشمندی
تأثیرد رابطه	۰...۰۰	۳۲, ۹۱۴	۰,۰۲۶	۰,۸۷۰	تصمیم‌گیری → هوشمندی
تأثیرد رابطه	۰...۰۰	۱۲, ۶۴۶	۰,۰۵۵	۰,۶۹۸	استثار → گمنامی
تأثیرد رابطه	۰,۰۰۴	۳۰, ۳۰۵	۰,۰۲۸	۰,۸۴۴	اختفاء → گمنامی
تأثیرد رابطه	۰...۰۰	۶,۴ ۲۲	۰,۰۹۰	۰,۵۷۷	فریب → گمنامی

نتایج جدول ۶ نشان می‌دهد که:

مؤلفه‌های جاسوسی، تغییر اطلاعات، تخریب، اختلال دارای تأثیر مثبت و معنادار بر بعد کارایی هستند. در این‌بین مؤلفه تخریب بیشترین تبیین را نسبت به بعد کارایی دارد. به عبارت دیگر تغییری به اندازه یک انحراف معیار در سازه مذکور موجب ایجاد تغییری به اندازه ۰,۸۳۲ انحراف معیار در بعد کارایی خواهد شد.

مؤلفه‌های تحلیل و یادگیری و تصمیم‌گیری دارای تأثیر مثبت و معنادار بر بعد هوشمندی هستند. در این‌بین مؤلفه تحلیل و یادگیری بیشترین تأثیر را نسبت به بعد هوشمندی دارد. به عبارت دیگر تغییری به اندازه یک انحراف معیار در سازه مذکور موجب ایجاد تغییری به اندازه ۰,۸۷۷ انحراف معیار در بعد هوشمندی خواهد شد.

مؤلفه‌های استثار، اختفاء و فریب دارای تأثیر مثبت و معنادار بر بعد گمنامی هستند. در این‌بین مؤلفه اختفاء بیشترین تبیین را نسبت به بعد گمنامی دارد. به عبارت دیگر تغییری به اندازه یک انحراف معیار در سازه مذکور موجب ایجاد تغییری به اندازه ۰,۸۴۴ انحراف معیار در بعد گمنامی خواهد شد.

بحث و بررسی نتایج

بر اساس تجزیه و تحلیل های بیان شده، الگوی مفهومی تسلیحات سایبری به سه بعد، نه مؤلفه و چهل و چهار شاخص که هر یک در ذیل با اختصار بیان می شود؛ تقسیم بندی می گردد.

جاسوسی

جاسوسی سایبری عموماً توسط دولتها یا سازمان های تحت حمایت آنان انجام شده و سیستم های اطلاعاتی را جهت به دست آوردن اطلاعات آنها، هدف قرار می دهند. بر اساس قوانین بین المللی، جاسوسی تجاوز محسوب نشده و معاهده جهانی برای آن وجود ندارد؛ بنابراین معمولاً دولت قربانی به دنبال پاسخ دیپلماتیک برای چنین اقداماتی است. به طور مثال، پس از اعلام جمع بندی عملیات سایبری SolarWinds که آمریکا را در دسامبر سال ۲۰۲۰ هدف قرار داده بود، دولت بایدن در ۱۵ آوریل ۲۰۲۱ تصمیم به اخراج ده دیپلمات روسی گرفت. اندکی بعد، لهستان نیز برای همبستگی با ایالات متحده، این اقدام را دنبال کرد و مسکو پس از دو روز پاسخ این اقدامات را داد. (Hore & Raychaudhuri, 2021, p. 3) شاخص های یک جاسوس افزار سایبری عبارتند از: توانایی تشخیص اطلاعات حائز اهمیت بدین معنی که یک سلاح جاسوسی سایبری باید بتواند داده های حائز اهمیت را از بین حجم انبوه داده ها استخراج نموده و ارسال نماید. ساده ترین روش این کار گزینش داده اساس پسوند فایل می باشد؛ کاهش حجم اطلاعات ارسالی تا حساسیت سامانه های امنیتی برانگیخته نشود؛ ارسال غیر برخط اطلاعات بدین معنی که سیستم های اطلاعاتی معمولاً به اینترنت متصل نبوده و در شبکه های ایزو له قرار می گیرند. به همین دلیل سلاح جاسوسی سایبری به طور مستقیم به اینترنت دسترسی نداشته و باید بتواند از طریق تجهیزات واسطه مانند حافظه فلاش، اطلاعات را منتقل نماید؛ بدین طریق که هر زمان آن تجهیز به سیستم دارای اینترنت متصل گردد، اطلاعات خود را برای مبدأ عملیات سایبری ارسال نماید؛ پنهان سازی اطلاعات^۱ به این معنی که اطلاعاتی که توسط جاسوس افزار سایبری جمع شده است بدليل حساسیت تجهیزات امنیتی باید به صورت پنهان ارسال شود. برای این منظور باید از دانش پنهان سازی اطلاعات

^۱ Information Hiding

استفاده نمود که به بخش‌های مختلفی از جمله پنهان نگاری^۱ دسته‌بندی می‌شود. با بکارگیری این روش، برخلاف رمزنگاری که محتويات پیام را پنهان می‌نماید؛ هرگونه نشانه‌ای از وجود اطلاعات، مخفی می‌گردد.

تغییر اطلاعات

برخی از تسلیحات سایبری به دنبال تغییر اطلاعات حساس هستند تا بدین طریق بتوانند تغییرات راهبردی را در شبکه تصمیم‌گیری هدف ایجاد نمایند. نمونه بارز این‌گونه از تسلیحات سایبری، استاکسنت است که در سال ۲۰۱۰ تأسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران در نطنز را هدف قرار داد. (Bakić et al., 2021, p. 2) شاخص‌های کلیدی تسلیحات سایبری با کارایی تغییر اطلاعات عبارتند از: شناسایی تجهیز و تشخیص اطلاعات تصمیم‌ساز بدین معنی که در شبکه هدف، تجهیزات متعددی قرار دارند. بسیار حائز اهمیت است که سلاح سایبری بتواند تجهیز هدف و پشتیبان‌های آن را که دارای اطلاعات مؤثر هستند شناسایی نموده و از بین اطلاعات موجود آن‌ها، اطلاعات تصمیم‌ساز را مشخص نماید. با تغییر این اطلاعات، شبکه تصمیم‌گیری هدف دچار اختلال خواهد شد؛ یادگیری اطلاعات سامانه در حالت کارکرد عادی؛ تولید کردن اطلاعات جعلی مشابه اطلاعات سامانه در حالت عادی؛ نمایش دادن اطلاعات حالت عادی به ناظران امنیتی پس از تغییر زیرا اطلاعات تصمیم‌ساز به صورت مستمر توسط تجهیزات امنیتی یا مستقیماً توسط انسان کنترل می‌شوند. برای اینکه ناظران متوجه تغییر ایجادشده نگرددند، لازم است سلاح سایبری اطلاعات کارکرد عادی سامانه را استخراج نموده و بازه تغییرات آن را با استفاده از هوش مصنوعی یاد بگیرد. سپس سلاح سایبری اطلاعات برخط و جعلی مشابه حالت عادی که آموخته بود، تولید نموده و پس از ایجاد تغییر در اطلاعات تصمیم‌ساز، داده‌های جعلی تولیدشده را به ناظران نمایش دهد. بدین روش اطلاعاتی که به دست تصمیم‌گیران خواهد رسید؛ اطلاعات تغییریافته‌ای خواهد بود که به تائید ناظران رسیده است.

تخریب

برخی تسلیحات سایبری، سخت‌افزار یا اطلاعات حائز اهمیتی را که برای ادامه کار هدف لازم

است، تخریب می‌نمایند. هدف این‌گونه عملیات سایبری، از کار انداختن موقعی یا دائم شبکه هدف است. نمونه بارز تسلیحات سایبری تخریب اطلاعاتی، سلاح شمعون است که با ارزش‌ترین شرکت دنیا یعنی شرکت نفتی آرامکوی عربستان سعودی را هدف قرار داد. این سلاح سایبری باعث شد صادرات نفت این کشور برای چندین روز دچار اختلال شده و خسارت سنگینی متحمل گردد. (ALMAIAH & ALMOMANI, 2020, p. 4) شاخص‌های تسلیحات سایبری با کارایی تخریب اطلاعات یا سخت‌افزار عبارتند از: شناسایی توپولوژی شبکه هدف زیرا با این شناخت است که مشخصات رایانه‌های حاوی اطلاعات یا سخت‌افزارهایی که ستون اصلی شبکه به حساب می‌آیند، به دست آمده و سلاح سایبری به آن‌ها نفوذ خواهد نمود؛ تشخیص دادن ترتیب رایانه‌ها در تخریب زیرا ممکن است دسترسی عملیات کننده سایبری بدلیل از بین رفتن اطلاعات یا سخت‌افزار سیستمی که وی از طریق آن به هدف دسترسی دارد، قطع گردد. در این صورت تنها بخشی از شبکه هدف تخریب‌شده و عملیات سایبری به‌طور کامل به هدف خود دست نخواهد یافت؛ تشخیص بیشترین مدت بی‌کاری هدف زیرا ابراتور سامانه اندکی پس از شروع عملیات، از وقوع آن مطلع شده و با افزایش دامنه تخریب مقابله می‌نماید؛ انتشار خودکار سلاح؛ داشتن زمان‌بندی جهت شروع تخریب بدین معنی که جهت اجتناب از ناتمام ماندن عملیات سایبری می‌توان پیش از شروع، سلاح سایبری را در همه تجهیزات تزریق نمود یا به‌طور هوشمند سلاح خود را در کل شبکه منتشر نماید؛ سپس با انجام زمان‌بندی هوشمند سلاح بدون دسترسی عامل عملیات- به‌طور کامل به هدف عملیات سایبری دست یافت؛ شناسایی پشتیبان برخط تجهیزات و سامانه‌های اطلاعاتی زیرا بدلیل نقش مهمی که این سامانه‌ها در بازدهی شبکه دارند، عموماً دارای پشتیبان‌های متعدد برخط می‌باشند. توانایی تسلیحات سایبری در شناسایی نسخ پشتیبان برخط سامانه‌های اطلاعاتی از طریق حجم ارتباطی این سامانه‌ها و سخت‌افزارهایی که به‌طور موازی با یکدیگر فعالیت می‌نمایند؛ در دستیابی به هدف عملیات سایبری بسیار حائز اهمیت است.

اختلال

تسلیحات سایبری که در ایجاد اختلال سرویس بکار می‌روند، با سایر تسلیحات سایبری متفاوت می‌باشند. در این نوع عملیات سایبری، سلاح سایبری بر روی رایانه قربانی نصب و کنترل آن را

از طریق سرور فرماندهی و کنترل در اختیار مهاجم قرار می‌دهد. رایانه نفوذ شده بات^۱ نامیده می‌شود و کنترل، هماهنگ‌سازی و گسترش شبکه بات^۲ بر عهده سلاح سایبری است. (رحیم اف & موحدی صفت، ۱۳۹۹، ص. ۲ و ۱۳) ذیلاً شاخص‌های اصلی تسلیحات سایبری با کارایی ایجاد اختلال بیان شده است: کنترل قربانی جهت بهره‌برداری از پهنانی باند وی، انتشار خودکار سلاح جهت گسترش هرچه بیشتر شبکه بات؛ ایجاد ارتباط امن با سرور فرماندهی و کنترل شامل احراز هویت تمامی گره‌های کانال ارتباطی قبل از برقراری ارتباط، رمزگاری کانال‌های ارتباطی، مدیریت و تغییر کلید رمزگاری به ازای هر بخش از ارتباطات در بازه‌های زمانی کوتاه و با طول کلید مناسب؛ ارسال گزارش به سرور فرماندهی و کنترل و اجرای بلاذرنگ فرمان آن سرور زیرا بدلیل گستردگی شبکه بات که بعضًا به صدها هزار بات نیز می‌رسد، اجرای بلاذرنگ فرامین واردۀ حائز اهمیت بوده و هماهنگی بات‌ها با یکدیگر را در پی خواهد داشت. همچنین این نوع از تسلیحات سایبری لازم است در ابتدای نفوذ به قربانی سپس در بازه‌های زمانی مشخص، گزارش فعل بودن خود را به سرور فرماندهی و کنترل ارسال نمایند.

تحلیل و یادگیری

در این مؤلفه، سلاح سایبری اقدام به تحلیل محیط پیرامونی خود نموده و جهت دستیابی به مقاصد عملیات سایبری، از محیط می‌آموزد. شاخص‌های اصلی این مؤلفه عبارتند از: رفتارشناسی تجهیزات امنیتی و فریب و یادگیری چگونگی انتشار و فعالیت زیرا سلاح سایبری بر اساس رفتار تجهیزات امنیتی و فریب شبکه هدف اقدام به شناسایی آن‌ها و یادگیری نموده و فعالیت خود را به نحوی تنظیم می‌نماید که مانع شناسایی تجهیزات امنیتی یا ورود به تجهیزات فریب گردد. همچنین سلاح سایبری از بین مقاصد و روش‌های مختلف انتشار خود، مقاصد سامانه‌های فریب آموخته‌شده از رفتارشناسی را حذف و روش انتشار مناسبی را با توجه به یادگیری از رفتار تجهیزات امنیتی برمی‌گزیند؛ محیط شناسی سامانه‌های تحلیل و فریب و یادگیری مقابله با آن‌ها بدین معنی که برای سلاح سایبری مهم است که توانایی تشخیص هوشمند محیط عملیاتی را از محیط شبیه‌سازی شده داشته باشد و بر اساس یادگیری از محیط

^۱. Bot

^۲. Botnet

تحلیل جعبه شن^۱ یا سامانه‌های فریب مانند تله سایبری، اقدام مقابله رفتاری و عملکردی با آن‌ها نموده و در واکنش‌های خود تغییر ایجاد نماید؛ یادگیری زمان و مدت فعالیت؛ آسیب‌شناسی شبکه و یادگیری جهت استفاده در شبکه‌های مشابه؛ یادگیری فعالیت‌ها و فرآیندهای مجاز هدف زیرا یکی از راه‌های گمنامی سلاح در شبکه هدف، انجام فعالیت با پرجم فرآیندهای مجاز می‌باشد. بدین منظور لازم است سلاح سایبری بالاخص تسلیحات سایبری خودمختار اقدام به یادگیری از فرآیندهای مجاز شبکه هدف نموده و فعالیت‌های خود را در آن قالب به انجام رساند.

تصمیم‌گیری

مؤلفه تصمیم‌گیری در تسلیحات سایبری هوشمند بالاخص تسلیحات خودمختار -که مستقل از مهاجم به فعالیت می‌پردازند- بسیار حائز اهمیت است. شاخص‌های این مؤلفه عبارتند از: زمان‌بندی بر اساس کارایی زیرا سلاح سایبری بر اساس کارایی خود نیاز به زمان‌بندی‌های متفاوتی دارد. مثلًاً در تخریب، زمان‌بندی مناسب باعث بیشترین تأثیرگذاری می‌شود و در کارایی‌هایی که نیاز به پردازش دارد، انتخاب زمان بی‌کاری سیستم توجه کمتری را جلب می‌نماید. درواقع با این شاخص، سلاح بر اساس کارایی خود زمان و مدت مناسب فعالیتش را تنظیم می‌نماید؛ بازآرایی امنیتی مناسب با محیط یعنی سلاح سایبری بر اساس تجهیزاتی که در محیط پیرامونی خود شناسایی می‌کند؛ بدون تغییر وظیفه‌اش اقدام به تغییر کد، رفتار یا ارتباطات خود می‌نماید؛ انتخاب هدف مؤثر؛ بکارگیری اکسپلولیت مناسب؛ مشابهت گزینی با فعالیت‌ها و فرآیندهای مجاز؛ امحاء خودکار در شرایط افساء؛ امحاء خودکار در شرایط ویژه زیرا علت کشف بسیاری از تسلیحات سایبری، گسترش ناخواسته آن‌ها به خارج از شبکه هدف بوده است که باعث گردیده شرکت‌های امنیتی در سراسر دنیا به آن‌ها دسترسی یافته و وجودشان را اعلام نمایند. این شاخص تسلیحات سایبری بیان می‌دارد درزمانی که سلاح سایبری خارج از شبکه هدف قرار گرفت، یا بازه زمانی فعالیتش خارج از محدوده مدنظر مهاجم واقع شد؛ اقدام به امحاء خودکار خود نموده و مانع اکتشافش شود.

۱. Sandbox

۲. Honeypot

استtar

اولین مؤلفه از بعد گمنامی، استtar است. در تعریف استtar چنین آمده است که فن و هنری است که با استفاده از وسایل طبیعی یا مصنوعی امکان کشف و شناسایی نیروها، تجهیزات و تأسیسات را از دیده بانی، تجسس و عکسبرداری دشمن تقلیل داده و یا مخفی داشته و حفاظت نماید. مفهوم کلی استtar هم‌رنگ و هم‌شکل کردن تأسیسات، تجهیزات و نیروها با زمینه محیط اطراف می‌باشد. (فریدون، ۱۳۹۴، ص. ۷) استtar تسليحات سایبری با شاخص‌های زیر سنجیده می‌شود: میزان پیچیدگی مبهم سازی بدین معنی که انجام مبهم سازی برای به حدکثر رساندن پیچیدگی سلاح سایبری و درنتیجه شناسایی نشدن آن توسط تجهیزات امنیتی شبکه هدف صورت می‌پذیرد. این شاخص، میزان ابهام کد پس از انجام مبهم سازی را بررسی می‌نماید. هرچه تعداد گزاره‌های موجود در برنامه، بکارگیری انواع گوناگون روش‌ها در مبهم سازی قالب، داده (شامل مبهم سازی آرایه، کلاس، متغیر) و جریان کنترلی (شامل افزودن کد یا عملوندهای اضافه، موازی سازی کد، تکنیک‌های درون خطی و برون خطی، تکنیک‌های جایگذاری، تکنیک‌های کپی‌سازی، ایجاد تغییرات در حلقه و غیره)، عمق درخت ارثبری، سطوح تودرتو و غیره بیشتر باشد، درجه پیچیدگی مبهم سازی سلاح سایبری، بیشتر است؛ میزان بازگشت توسط ضد مبهم ساز؛ درواقع، این شاخص بیان می‌کند که شناسایی کد و رفع ابهام توسط برنامه‌های ضد مبهم سازی به چه میزان ممکن است. به عبارتی هرقدر ضد مبهم ساز نیاز به زمان و حافظه بیشتری برای خارج کردن سلاح سایبری از ابهام داشته باشد؛ سربار محاسبات و سربار زمانی بیشتر بوده و درجه بازگشت توسط ضد مبهم ساز کمتر است؛ تغییر دادن خودکار کد منبع بدون تغییر وظیفه یعنی سلاح در زمان‌هایی که احتمال شناسایی خود را توسط تجهیزات امنیتی شبکه هدف می‌دهد؛ در کد خود بدون ایجاد تفاوت در وظیفه تغییر ایجاد می‌نماید؛ تغییر ساختار سلاح سایبری در هر انتشار بدون تغییر وظیفه زیرا باعث می‌شود تا در هر انتشار، جهشی در کد سلاح ایجاد شده و امضاهای متفاوتی از یکدیگر داشته باشند. این کار به عدم شناسایی سلاح توسط ضدبدافزارها کمک شایانی می‌نماید؛ نداشتن امضاء ایستتا توسط سلاح سایبری زیرا دلیل کشف بسیاری از تسليحات سایبری، استفاده آن‌ها از کد تسليحات افشاء شده است؛ زیرا توالی از بایت‌های تسليحات سایبری، استفاده آن‌ها انگشت منحصر به فرد سلاح استخراج شده و در بانک ضدبدافزارها نگهداری می‌شود. تمامی فایل‌های موردبررسی این گونه نرم‌افزارها، با این بانک مطابقت داده شده و در صورت یافتن موارد

مشابه، اعلام خطر می‌نمایند؛ بنابراین سلاح سایبری نباید توسط ضد بدافزارهای گوناگون، قابل شناسایی باشد و به عبارتی لازم است تا از FUD بودن تسلیحات سایبری اطمینان حاصل گردد؛ نداشتن ناهنجاری رفتاری سلاح سایبری بدین معنی که ممکن است یک سلاح سایبری امضاء ایستا نداشته باشد اما بدلیل انجام رفتار ناهنجار مشابه بدافزارها، توسط هوش مصنوعی ضد بدافزارها شناسایی گردد؛ بنابراین لازم است تسلیحات سایبری ناهنجاری رفتاری نداشته و فعالیتهای خود را در قالب فرآیندها و فعالیتهای عادی سیستم به نمایش گذارد؛ کم حجم بودن سلاح سایبری زیرا ضد بدافزارها به نرم افزارهای دارای حجم مگابایت بسیار حساس بوده و به سرعت آن‌ها را شناسایی می‌نمایند. داشتن حجمی در حدود چند کیلوبایت، به سلاح سایبری کمک می‌کند تا بتواند خود را از دید ضد بدافزارها استئار نماید.

اختفاء

اختفاء یا پنهان‌کاری به کلیه اقداماتی اطلاق می‌گردد که مانع از قرار گرفتن تأسیسات و تجهیزات در دید دشمن می‌گردد و یا تشخیص تأسیسات و تجهیزات و همچنین انجام فعالیتهای خاص را برای او غیرممکن و یا مشکل می‌سازد. (فریدون، ۱۳۹۴، ص. ۷) شاخص‌های زیر مواردی است که برای اختفاء تسلیحات سایبری باید رعایت گردد: رمزنگاری کد، اطلاعات و ارتباطات سلاح سایبری، تغییر دادن الگوریتم رمزنگاری در بازه‌های زمانی معین تا سلاح بتواند مدت بیشتری از دید تجهیزات امنیتی مخفی بماند؛ مخفی ساختن پروسه سلاح سایبری بدین معنی که هر نرم افزاری که روی سیستم نصب شود پروسه‌ای را ایجاد می‌کند که قابل مشاهده است. مخفی ساختن پروسه سلاح سایبری از دید تجهیزات امنیتی قابلیتی است که به اختفاء سلاح سایبری کمک می‌نماید؛ مخفی نمودن ردپا

فریب

فریب، به مجموعه اقداماتی گفته می‌شود که موجب گمراهی دشمن گردیده و او را در تشخیص هدف با شک و تردید مواجه می‌سازد. درواقع، گمراه نمودن دشمن از طریق تحلیل شکل، اندازه، رنگ، سایه و موقعیت اهداف به گونه‌ای که آن‌ها را به شکل دیگری نمایش دهد؛ فریب گفته می‌شود. (فریدون، ۱۳۹۴، ص. ۷) ذیلاً شاخص‌های فریب در بعد گمنامی تسلیحات سایبری بیان می‌گردند: اجراشدن در قالب فایل‌های مجاز؛ درواقع، در این شاخص، سلاح

سایبری در قالب یک فایل متنی، عکس، فیلم یا غیره اجراشده و به طور مستقیم یا غیرمستقیم –با استفاده از رمزگشا^۱ و بارگزار^۲ روی سیستم قربانی نصب می‌شود؛ بکارگیری گواهینامه‌های دیجیتال جعلی یا مسروقه، به طور نمونه، در سال ۲۰۱۱، گواهی‌های دیجیتال تقلیلی صادرشده توسط DigiNotar مورد استفاده قرار گرفته و حساب‌های Gmail حدود ۳۰۰۰۰۰ کاربر ایرانی شنود گردید. (Leavitt, ۲۰۱۱, p. ۲۰۱۳) در اواخر سال ۲۰۱۳ نیز Google متوجه شد حکومت فرانسه از گواهی‌های دیجیتال تقلیلی دامنه‌های آن، برای انجام حملات مردمیانی استفاده می‌کند و در اواسط سال ۲۰۱۴، Google اعلام نمود که مرکز اینفورماتیک ملی هند از گواهی‌های دیجیتال غیرمجاز برای برخی دامنه‌های Google استفاده کرده است. (مرکز آپا دانشگاه امیرکبیر، ۱۳۹۵)؛ فعالیت در قالب فرآیندهای مجاز

نتیجه‌گیری

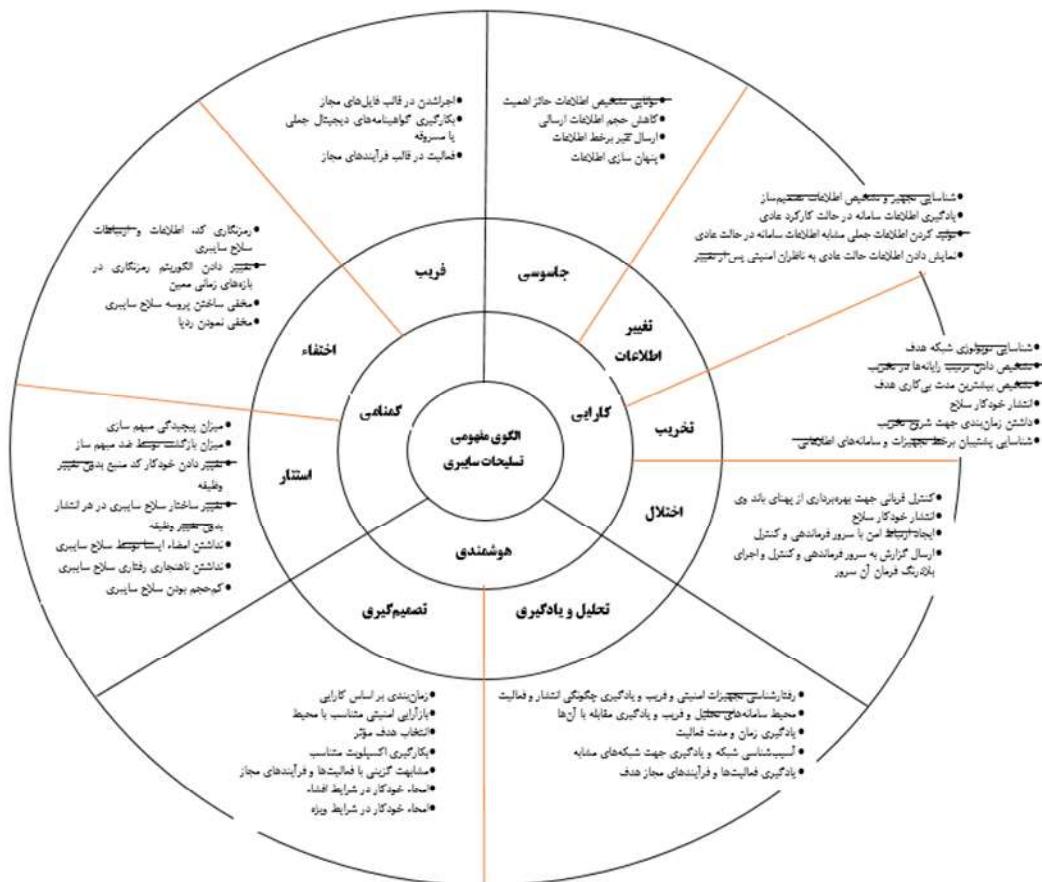
تحلیل گران نظامی، فضای مجازی را به عنوان قلمرو جدیدی در جنگ به رسمیت شناخته و در حال حاضر اهمیت آن در حال فزونی از سایر قلمروهای چهارگانه زمین، دریا، هوای فضاست. پیشرفت روزافزون فناوری اطلاعات و وابستگی دولتها به سامانه‌های فناوری اطلاعات همچنین گستردگی ابزار و تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری، باعث شده است که جنگ سایبری با شدت تمام توسط کشورهای صاحب فناوری علیه سایرین جریان یابد. در این‌بین، سلاح سایبری استاکس‌نت با هدف قراردادن زیرساخت حیاتی جمهوری اسلامی ایران، فصل نوینی از عملیات سایبری را در دنیا گشود و توجه دولتها گوناگون را متوجه قدرت تسليحات سایبری ساخت؛ تا جایی که برخی کشورها اقدام به بازبینی سیاست‌های دفاعی خود نمودند. تسليحات سایبری با توانایی هدایت از راه دور، تمرکز بر هدف‌های خاص منظوره، دشواری رهگیری عامل بکارگیری، حذف یا کاهش چشمگیر تلفات انسانی و حتی قابلیت خودمختاری در برخی از آن‌ها، در خط مقدم جنگ‌های نوین قرار گرفته و باعث شده است آستانه اعمال قدرت سخت دولتها، کاهش یابد.

این مقاله با کمک ۸ خبره و ۷۱ کارشناس حوزه دفاع سایبری جمهوری اسلامی ایران، الگوی مفهومی تسليحات سایبری را با ۳ بعد، ۹ مؤلفه و ۴۴ شاخص ارائه نمود. بر این اساس

^۱ Decoder

^۲ Downloader

تسلیحات سایبری دارای ابعاد کارایی، هوشمندی و گمنامی بوده و در بعد کارایی، دارای مؤلفه‌های جاسوسی، تغییر اطلاعات، تخریب و اختلال، در بعد هوشمندی، دارای مؤلفه‌های تحلیل و یادگیری و تصمیم‌گیری و در بعد گمنامی، دارای مؤلفه‌های استثار، اختفاء و فریب می‌باشند. بر اساس ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های مورد تأیید خبرگان و کارشناسان، الگوی مفهومی تسلیحات سایبری به شرح شکل ۵ ارائه می‌گردد:

شکل ۴: الگوی مفهومی تسلیحات سایبری

پیشنهاد

با توجه به اینکه الگوی حاصل از این پژوهش در بالاترین سطح تسلیحات سایبری -یعنی سطح راهبردی- ارائه شده است؛ برای ادامه پژوهش می‌توان در سطوح عملیاتی و تاکتیکی نیز اقدام

به ارائه الگوی تسلیحات سایبری نمود.

همچنین جهت ادامه تحقیق حاضر می‌توان برای هر یک از ابعاد ارائه شده در الگو، اقدام به ارائه الگوی راهبردی، عملیاتی یا تاکتیکی نمود. به طور مثال می‌توان به الگوهای راهبردی، عملیاتی یا تاکتیکی هوشمندی تسلیحات سایبری و گمنامی تسلیحات سایبری اشاره کرد.

با توجه به خودمختاری برخی تسلیحات سایبری که آن‌ها را از نیروی انسانی عملیاتی بیناز کرده است، می‌توان به این تسلیحات پرداخت و ضمن بررسی ویژگی‌ها و هوش مصنوعی بکار رفته در این تسلیحات، الگوهایی در هر سطوح راهبردی و عملیاتی تهیه نمود.

با توجه به لزوم فرماندهی و کنترل در تولید، توسعه و بکارگیری تسلیحات سایبری، می‌توان به الگوی راهبردی فرماندهی و کنترل تسلیحات سایبری پرداخت و به چالش‌های این حوزه مانند امنیت تولید تسلیحات و امنیت عملیات سایبری پرداخت.

درنهایت، با توجه به ماهیت اکتشافی تحقیقات پیرامون مسائل تهاجمی سایبر و عدم انتشار اطلاعات بدلیل طبقه‌بندی محرمانه مباحث این حوزه، بندی پیشنهاد می‌شود به منظور ادامه این پژوهش، با همکاری متولیان حوزه دفاعی کشور، به طرح راهبردی مواجهه با تسلیحات سایبری پرداخته شود تا ضمن ایجاد بازدارندگی و انجام دفاع عامل سایبری ارتقاء قدرت سایبری جمهوری اسلامی ایران را در پی داشته باشد.

فهرست منابع

بارانی، ف. & سزه کار، م. (۱۳۹۶). بررسی انواع روش‌های تشخیص بدافزارها و استراتژی‌های بدافزارها در مقابل آنها. چهارمین کنفرانس بین‌المللی یافته‌های نوین علوم و تکنولوژی .

<https://civilica.com/doc/۷۱۰۸۱۳>

رحمی اف، م. & موحدی صفت، م. ر. (۱۳۹۹). ارائه یک الگوی بومی برای امنیت فرماندهی و کنترل عملیات انکار سرویس توزیع شده. دوازدهمین کنفرانس ملی فرماندهی و کنترل ایران .

<https://civilica.com/doc/۱۲۴۳۷۲۱>

علی نژاد، میقانی، احمد، بوالحسنی، & رضایت. (۱۳۹۹). مقاله پژوهشی: طراحی الگوی آرایه‌های پدافند زمین به هوا در مقابله با تهدیدات علیه مراکز حیاتی و حساس در افق چشم‌انداز ۱۴۰۴ مطالعات دفاعی استراتژیک، ۱۸(۸۰)، ۵۷-۸۲.

فریدون، ع. (۱۳۹۴). چگونگی بهره گیری از اصول (اختفا، فریب و استتار) در راستای دفاع در برابر سنجنده های دشمن. کنگره پیشگامان پیش رفت.

<http://fa.seminars.sid.ir/ViewPaper.aspx?ID=۵۶۴۹۵>

مرکز آپا دانشگاه امیرکبیر. (۱۳۹۵). شفافیت گواهی، مدلی برای کشف گواهی‌های دیجیتال جعلی .
Online. <https://apa.aut.ac.ir/?p=۷۶۴>

مقام معظم رهبری. (۱۳۹۴). حکم انتصاب دوره دوم اعضای شورای عالی فضای مجازی .
<https://farsi.khamenei.ir/message-content?id=>

ALMAIAH, A. & ALMOMANI, O. (2020). An investigation of digital forensics for shamoon attack behaviour in FOG computing and threat intelligence for incident response. *Journal of Theoretical and Applied Information Technology*, 98(07).

Bakić, B. Milić, M. Antović, I. Savić, D. & Stojanović, T. (2021). 10 years since Stuxnet: What have we learned from this mysterious computer software worm? *2021 25th International Conference on Information Technology (IT)*, 1–4.

Bates, N. (2020). *Comparing Cyber Weapons to Traditional Weapons Through the Lens of Business Strategy Frameworks*.

Bellovin, S. M. Landau, S. & Lin, H. S. (2017). Limiting the undesired impact of cyber weapons: technical requirements and policy implications. *Journal of Cybersecurity*, 3(1), 59–68.

Buchan, R. & Tsagourias, N. (2020). Autonomous Cyber Weapons and Command Responsibility. *International Law Studies*, 96(1), 21.

Buchanan, B. (2020). *The Hacker and the State: Cyber Attacks and the New Normal of Geopolitics*. Harvard University Press.

Enisa. (2020). *Main incidents in the EU and worldwide*.

Godwin III, J. B. Kulpim, A. Rauscher, K. F. & Yaschenko, V. (2014). Critical terminology foundations 2. *Russia-US Bilateral on Cybersecurity. Policy Report*, 2, 2014.

Hore, S. & Raychaudhuri, K. (2021). Cyber Espionage-An Ethical Analysis. In M. K. Sharma, V. S. Dhaka, T. Perumal, N. Dey, & J. M. R. S. Tavares (Eds.), *Innovations in Computational Intelligence and Computer Vision* (pp. 34–40). Springer Singapore.

Kaloudi, N. & Li, J. (2020). The ai-based cyber threat landscape: A survey. *ACM Computing Surveys (CSUR)*, 53(1), 1–34.

- L. Ablon and A. Bogart. (2017). *Zero Days, Thousands of Nights The Life and Times of Zero-Day Vulnerabilities and Their Exploits*. https://www.rand.org/pubs/research_reports/RR1751.html
- Leavitt, N. (2011). Internet Security under Attack: The Undermining of Digital Certificates. *Computer*, 44(12), 17–20. <https://doi.org/10.1109/MC.2011.367>
- Leuprecht, C. Szeman, J. & Skillicorn, D. B. (2019). The Damoclean sword of offensive cyber: Policy uncertainty and collective insecurity. *Contemporary Security Policy*, 40(3), 382–407.
- Lin, H. & Zegart, A. (2017). Introduction to the special issue on strategic dimensions of offensive cyber operations. *Journal of Cybersecurity*, 3(1), 1–5.
- Lin, H. & Zegart, A. (2019). *Bytes, bombs, and spies: The strategic dimensions of offensive cyber operations*. Brookings Institution Press.
- M. Hypponen. (2019). *Responding to a Cyber Attack with Missiles*. <https://www.conferencecast.tv/talk-20213-responding-to-a-cyberattack-with-missiles>
- Maathuis, C. Pieters, W. & Van Den Berg, J. (2016). Cyber weapons: a profiling framework. *2016 International Conference on Cyber Conflict (CyCon US)*, 1–8.
- Mezzour, G. Carley, K. M. & Carley, L. R. (2018). Remote assessment of countries' cyber weapon capabilities. *Social Network Analysis and Mining*, 8(1), 1–15.
- Oxford University Press. (2021). *Oxford Dictionary*. <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/oxford-university-press>
- Rid, T. & McBurney, P. (2012). Cyber-weapons. *The RUSI Journal*, 157(1), 6–13.
- Schmitt, M. N. (2013). *Tallinn manual on the international law applicable to cyber warfare*. Cambridge University Press.
- Shoaib, M. (2020). AI-Enabled Cyber Weapons and Implications for Cybersecurity. *Journal of Strategic Affairs*.
- Smeets, M. (2018). A matter of time: On the transitory nature of cyberweapons. *Journal of Strategic Studies*, 41(1–2), 6–32.
- Zion Market Research. (2021). *The global Cyber Weapon market*. <https://www.zionmarketresearch.com/news/cyber-weapon-market>